

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17242 *Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La regulació vigent del dret d'asil a Espanya, al marge d'antecedents històrics de limitada transcendència pràctica que es remunten al segle XIX, data de 1984, any en què la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, va desplegar el manament contingut a l'apartat quatre de l'article 13 de la Constitució.

Aquesta norma, la primera que abordava la institució de l'asil en un marc democràtic i de llibertats, va patir una profunda revisió el 1994, a fi d'adequar l'ordenament espanyol a la ràpida evolució en la quantitat i en les característiques de les sol·licituds d'asil que es va produir en el context de la Unió Europea a la segona meitat dels anys 80 del segle passat. Va contribuir, a més, a corregir les deficiències detectades en la seva aplicació i a avançar en el règim de protecció als refugiats, als quals, a partir de llavors, es concedeix el dret d'asil en un context europeu d'harmonització progressiva de les legislacions nacionals d'asil.

Transcorreguts més de catorze anys des d'aquesta primera modificació, s'ha desenvolupat una política europea d'asil, que arrenca amb el Tractat d'Amsterdam de 1997 i que ha produït un extens elenc de normes comunitàries que han de ser incorporades a l'ordenament jurídic intern mitjançant els oportuns canvis legislatius, que, en alguns casos, són de gran entitat.

Entre aquestes normes destaquen, perquè afecten el nucli de qualsevol sistema d'asil, la Directiva 2004/83/CE, del Consell, de 29 d'abril, per la qual s'estableixen normes mínimes relatives als requisits per al reconeixement i l'estatut de nacionals de tercers països o apàtrides com a refugiats o persones que necessiten un altre tipus de protecció internacional, i al contingut de la protecció concedida; la Directiva 2005/85/CE, del Consell, d'1 de desembre, sobre normes mínimes per als procediments que han d'aplicar els estats membres per concedir o retirar la condició de refugiat, i el capítol V de la Directiva 2003/86/CE, del Consell, de 22 de setembre, sobre el dret de reagrupació familiar relatiu als refugiats.

De la naturalesa mateixa de les normes mínimes es desprèn que els estats membres tenen competència per introduir o mantenir disposicions més favorables per a les persones de tercers països o apàtrides que demanin protecció internacional a un Estat membre, sempre que aquestes normes siguin compatibles amb el que disposen les directives comunitàries que es transposen amb la present Llei.

La transposició d'aquesta legislació de la Unió Europea suposa l'acollida total en el nostre ordenament de la denominada Primera Fase del Sistema Europeu Comú d'Asil, tal com es recull en les Conclusions de Tampere de 1999 i es ratifica en el Programa de l'Haia de 2004, ja que conté les bases per a la constitució d'un complet règim de protecció internacional garant dels drets fonamentals, partint de la Convenció de Ginebra de 1951 i el Protocol de Nova York de 1967, sobre l'estatut dels refugiats com a pedra angular del règim jurídic internacional de protecció de les persones refugiades.

Al seu torn, des d'una perspectiva d'àmbit nacional, la Llei introdueix una sèrie de disposicions, dins el marge que comporta la normativa europea, que responen a la seva voluntat de servir d'instrument eficaç per garantir la protecció internacional de les persones a les quals és aplicable i de reforçar les seves institucions: el dret d'asil i la protecció subsidiària, en un marc de transparència de les decisions que s'adopten.

Una d'aquestes és el lloc destacat que es concedeix a la intervenció de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR). Una altra és la introducció d'un marc legal per a l'adopció de programes de reassentament, en solidaritat amb la Comunitat Internacional en la recerca de solucions duradores per als refugiats.

D'altra banda, la vigent Llei 5/1984, de 26 de març, malgrat la indiscutible utilitat que ha mostrat com a instrument regulador dels mecanismes de reconeixement de la condició de refugiat, conté disposicions que, amb el transcurs del temps, han perdut eficàcia, a la vegada que, per la seva relativa antiguitat, no preveu qüestions que en l'actualitat són essencials i indefugibles en l'àmbit de la protecció internacional.

Conseqüentment, i davant l'abast de les modificacions imposades per aquests condicionants, s'ha considerat necessari, per raons de tècnica legislativa, adoptar una nova Llei que desplegui el que disposa l'apartat quart de l'article 13 de la Constitució, en lloc de modificar parcialment la Llei 5/1984, de 26 de març. Aquesta opció ha de permetre tant satisfer adequadament les necessitats derivades de la incorporació de l'ampli elenc d'actes normatius de la Unió Europea, com reflectir de manera adequada les noves interpretacions i criteris sorgits en la doctrina internacional i en la jurisprudència d'òrgans supranacionals com el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees o el Tribunal Europeu de Drets Humans, a fi de millorar les garanties de les persones sol·licitants i beneficiàries de protecció internacional.

La nova Llei s'ha d'adaptar, a més, als criteris que es desprenen de la doctrina i de la jurisprudència dels tribunals en matèria d'asil.

Exposada la finalitat i la pertinència d'aquest nou text legal, convé justificar-ne l'estructura i el contingut. Des d'aquest punt de vista, la Llei consta de sis títols, completats amb vuit disposicions addicionals, dues de transitòries, una de derogatòria i quatre de finals.

En el títol preliminar s'estableix la finalitat de la Llei i l'objecte material de regulació, amb la determinació del contingut de la protecció internacional integrada pel dret d'asil i el dret a la protecció subsidiària. Aquest segon tipus de protecció internacional s'introdueix per primera vegada en el nostre ordenament de forma explícita, de manera que millora significativament la situació actual, en què aquesta protecció s'ha anat aplicant sobre la base d'unes genèriques previsions de protecció humanitària contingudes a la Llei.

El títol I es dedica als requisits que s'han de complir per donar lloc a la concessió del dret d'asil derivat del reconeixement de la condició de persona refugiada o beneficiària de protecció subsidiària. Es detallen i es delimiten, també per primera vegada, tots els elements que integren la clàssica definició de refugiat: persecució, motiu de persecució i agent perseguidor. En aquest títol és on troben cabuda alguns dels aspectes més innovadors de la Llei, amb especials referències a la dimensió de gènere en relació amb els motius que, en cas d'existir persecució, poden conduir a la concessió de l'estatut de refugiat. S'hi inclouen igualment, i amb un detall sense precedents en la nostra legislació, les causes correlatives que determinen el cessament o l'exclusió del gaudi del dret d'asil.

A més, el títol I dedica tot un capítol, de forma paral·lela i d'acord amb paràmetres anàlegs, a la innovadora figura de la protecció subsidiària, que fins ara apareixia configurada com una institució mancada d'entitat pròpia i, per tant, desproveïda d'una regulació detallada dels seus elements constitutius.

En aquesta línia s'ha de destacar que la Llei regula la protecció subsidiària seguint les mateixes pautes utilitzades amb el dret d'asil. Això és conseqüència lògica de la voluntat d'unificar en la pràctica totalitat els dos règims de protecció, atenent al fet que, més enllà de les diferències que hi pugui haver entre les causes que justifiquen l'un i l'altre, el propòsit comú de tots dos és que les persones beneficiàries rebin una protecció contra riscos per a la seva vida, integritat física o llibertat, que no poden trobar en els seus països d'origen.

El títol II es dedica totalment al procediment que cal seguir per determinar les necessitats de protecció dels sol·licitants. Sobre aquest aspecte, cal subratllar que el nou text millora la regulació vigent ja que estableix un procediment complet per avaluar la procedència de l'estatut de refugiat o de protecció subsidiària.

El procediment és únic per als dos tipus de protecció, cosa que, a més de ser coherent amb la identificació que fa la Llei dels dos règims de protecció, permetrà que, en examinar de manera simultània –i, eventualment, d'ofici– les dues possibilitats, s'evitin dilacions innecessàries o pràctiques abusives.

En tot cas, s'introdueixen previsions normatives que milloren significativament les garanties procedimentals en l'examen de les corresponents sol·licituds. És el cas de la generalització de garanties contencioses administratives de caràcter judicial, com són les mesures cautelars que preveu l'article 135 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, la utilització de les quals en la pràctica és actualment incipient i casuística, i la intervenció de l'ACNUR, a la qual es dedica el capítol IV, i que suposa una garantia del funcionament just del sistema.

El títol també conté un capítol que innova el nostre sistema de protecció de drets i llibertats, ja que dota de recolzament legal formal les condicions materials d'acollida de les persones sol·licitants o beneficiàries de protecció internacional. D'aquesta manera, la Llei sanciona al màxim nivell jurídic l'obligació de proporcionar serveis socials i d'acollida a les persones sol·licitants en estat de necessitat.

El títol III de la Llei es destina al manteniment o recomposició de la unitat familiar de les persones sol·licitants o beneficiàries de protecció internacional. La Llei ha mantingut l'extensió familiar de la protecció internacional per als integrants de la unitat familiar de les persones sol·licitants o protegides, alhora que amplia l'àmbit de possibles beneficiàries, prenent en consideració que la realitat ofereix configuracions familiars que excedeixen el concepte de família nuclear, més propi del nostre ordenament en el terreny de la immigració.

Juntament amb això, la Llei incorpora un procediment especial i preferent de reagrupació familiar que garanteix el dret a la vida en família de les persones refugiades o beneficiàries de protecció subsidiària emparat en les previsions de la Directiva 2003/86/CE, del Consell, de 22 de setembre, sobre el dret a la reagrupació familiar. El procediment es configura com una alternativa a l'extensió familiar de dret d'asil, fins ara l'única opció per als refugiats, i pretén donar una resposta més eficaç als casos en què les persones integrants de la unitat familiar de la persona protegida no necessiten elles mateixes protecció, però sí un règim de residència i prestacions que permetin el manteniment de la unitat familiar en condicions òptimes.

El títol IV, per la seva part, regula les figures de la revocació i el cessament de la protecció internacional. En aquest sentit, es regulen les causes que motiven cadascuna d'aquestes decisions administratives respecte a les persones beneficiàries de l'estatut de refugiat o de la protecció subsidiària. El títol dona resposta, així, a les noves exigències derivades dels actes jurídics més recents de la Unió Europea i introdueix mesures adequades per evitar que els qui puguin suposar un perill per a la seguretat de l'Estat, l'ordre públic o que exerceixin actuacions incompatibles amb l'estatut de protecció internacional se'n puguin beneficiar.

Així mateix, s'introdueix un procediment comú per a l'adopció d'aquestes figures jurídiques, i es fa un pas més en la construcció de l'Espai de Llibertat, Seguretat i Justícia.

A continuació, s'ha considerat oportú dedicar un títol, el títol V, als menors i a altres persones vulnerables necessitades de qualsevol de les dues modalitats de protecció internacional que regula la Llei. La inclusió d'aquest títol i el tractament que s'hi atorga a les persones a què es refereix constitueixen una altra novetat, que soluciona la manca de referències explícites a aquestes persones, en especial als menors, i més en concret als no acompanyats, en la nostra legislació d'asil.

Amb això, s'aprofundeix en l'esmentada línia garantista derivada de l'interès superior del menor i de la voluntat d'evitar discriminacions per raó de gènere o que afectin persones amb discapacitat, persones grans i altres en situació de precarietat, ja que arriba a tots els àmbits del sistema d'asil.

Per acabar, a la part final de la Llei, reservada a les disposicions que preveuen règims especials, situacions transitòries, derogacions normatives o desplegaments reglamentaris, així com la previsió de la seva entrada en vigor, es destaca com una altra novetat en l'ordenament espanyol l'habilitació al Govern d'Espanya perquè porti a terme programes de reassentament en col·laboració amb l'ACNUR i, si s'escau, amb altres organitzacions internacionals rellevants, amb la finalitat de fer efectiu el principi de solidaritat i de donar compliment al disseny constitucional de cooperar amb la resta de pobles de la Terra.

La formació de tots els agents que intervenen en el sistema d'asil, indispensable per al seu bon funcionament, així com la col·laboració amb les organitzacions no governamentals també es recullen a les disposicions addicionals.

Amb un enfocament així, és evident que el títol competencial habilitador que serveix de base a la present Llei –article 149.1.2a de la Constitució– conté un reclam implícit a la internacionalització, que, d'altra banda, la imposa el nostre text constitucional no només en virtut de l'article 93 pel que fa a la Unió Europea, sinó de forma més àmplia en els manaments interpretatiu i aplicatiu establerts, respectivament, a l'apartat u de l'article 10 i el mateix apartat del 96. La mateixa normativa de la Unió Europea que és objecte d'incorporació s'ha fet ressò d'aquestes noves tendències: el bloc actual ja comunitaritzat del «cabal de Schengen» ha superat unes normes d'abast més limitat adoptades en el marc de l'anterior cooperació intergovernamental, fet que comporta una ostensible coherència entre les accions empreses per la Unió Europea i pel Consell d'Europa.

Aquesta correlació és apreciable, precisament, en les normes de la Unió Europea que ara s'incorporen, entre aquestes la Directiva 2003/86/CE, del Consell, de 22 de setembre, del dret de reagrupació familiar, on es declara expressament que «la present Directiva respecta els drets fonamentals i observa els principis reconeguts en particular per l'article 8 del Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals i per la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea». Amb una «ràtio» semblant, la Directiva 2004/83/CE, del Consell, de 29 d'abril, per la qual s'estableixen normes mínimes relatives als requisits per al reconeixement i l'estatut de nacionals de tercers països o apàtrides com a refugiats o persones que necessiten un altre tipus de protecció internacional, i al contingut de la protecció concedida, assenyala que «el Consell Europeu, en la reunió especial de Tampere dels dies 15 i 16 d'octubre de 1999, va acordar treballar amb vista a la creació d'un sistema europeu comú d'asil, basat en la plena i total aplicació de la Convenció de Ginebra sobre l'estatut del refugiats de 28 de juliol de 1951, completada pel Protocol de Nova York de 31 de gener de 1967, per afirmar d'aquesta manera el principi de no-devolució i garantir que cap persona sigui repatriada a un país on pateixi persecució», i afegeix, a continuació, que «la present Directiva respecta els drets fonamentals i observa els principis reconeguts en particular per la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea. En especial, la present Directiva té com a finalitat garantir el ple respecte de la dignitat humana i el dret d'asil dels sol·licitants d'asil i els membres de la seva família acompanyants».

Finalment, en l'elaboració de la present Llei s'han tingut en compte les contribucions dels agents de la societat civil que estan implicats en la defensa de les persones necessitades de protecció internacional.

En aquest punt s'ha de fer menció específica a l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), a qui es reconeix l'important paper que exerceix en la tramitació de les sol·licituds d'asil a Espanya, per reforçar així les garanties del procediment.

Igualment, han estat objecte de consideració les aportacions d'altres actors o organismes qualificats en la matèria regulada per la present Llei, cosa que, sens dubte, contribueix a impregnar la nova regulació de les tendències més favorables del dret internacional dels drets humans.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

La present Llei, d'acord amb el que preveu l'apartat quatre de l'article 13 de la Constitució, té per objecte establir els termes en què les persones nacionals de països no comunitaris i les apàtrides poden gaudir a Espanya de la protecció internacional constituïda pel dret d'asil i la protecció subsidiària, així com el contingut d'aquesta protecció internacional.

Article 2. *El dret d'asil.*

El dret d'asil és la protecció dispensada als nacionals no comunitaris o als apàtrides als quals es reconegui la condició de refugiat en els termes definits a l'article 3 d'aquesta Llei i a la Convenció sobre l'estatut dels refugiats, feta a Ginebra el 28 de juliol de 1951, i el seu Protocol, subscrit a Nova York el 31 de gener de 1967.

Article 3. *La condició de refugiat.*

La condició de refugiat es reconeix a tota persona que, a causa de fundats temors de ser perseguida per motius de raça, religió, nacionalitat, opinions polítiques, pertinença a un determinat grup social, de gènere o orientació sexual, es troba fora del país de la seva nacionalitat i no pot o, a causa d'aquests temors, no vol acollir-se a la protecció del dit país, o a l'apàtrida que, sense tenir nacionalitat i trobant-se fora del país on abans tenia la residència habitual, pels mateixos motius no pot o, a causa d'aquests temors, no vol tornar-hi, i no estigui incurs en alguna de les causes d'exclusió de l'article 8 o de les causes de denegació o revocació de l'article 9.

Article 4. *La protecció subsidiària.*

El dret a la protecció subsidiària és el que es dispensa a les persones d'altres països i als apàtrides que, sense complir els requisits per obtenir l'asil o ser reconegudes com a refugiades, però respecte de les quals es donin motius fundats per creure que si tornessin al seu país d'origen en el cas dels nacionals, o al de la seva anterior residència habitual en el cas dels apàtrides, s'enfrontarien a un risc real de patir algun dels danys greus que preveu l'article 10 d'aquesta Llei, i que no poden o, a causa de l'esmentat risc, no volen acollir-se a la protecció del país de què es tracti, sempre que no es doni algun dels supòsits enumerats als articles 11 i 12 d'aquesta Llei.

Article 5. *Drets garantits amb l'asil i la protecció subsidiària.*

La protecció concedida amb el dret d'asil i la protecció subsidiària consisteix en la no-devolució ni expulsió de les persones a qui s'hagi reconegut, així com en l'adopció de les mesures que preveuen l'article 36 d'aquesta Llei i les normes que el despleguin, la normativa de la Unió Europea i els convenis internacionals ratificats per Espanya.

TÍTOL I

De la protecció internacional

CAPÍTOL I

De les condicions per al reconeixement del dret d'asil

Article 6. *Actes de persecució.*

1. Els actes en què es basin els temors fundats a ser objecte de persecució en el sentit que preveu l'article 3 d'aquesta Llei han de ser:

a) suficientment greus per la seva naturalesa o caràcter reiterat per constituir una violació greu dels drets fonamentals, en particular els drets que no puguin ser objecte d'excepcions a l'empara de l'apartat segon de l'article 15 del Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, o bé

b) una acumulació prou greu de diverses mesures, incloses les violacions de drets humans, per afectar una persona de forma similar a l'esmentada a la lletra a).

2. Els actes de persecució definits a l'apartat primer poden revestir, entre altres, les formes següents:

a) actes de violència física o psíquica, inclosos els actes de violència sexual;

b) mesures legislatives, administratives, policials o judicials que siguin discriminatòries en si mateixes o que s'apliquin de manera discriminatòria;

c) processaments o penes que siguin desproporcionats o discriminatoris;

d) denegació de tutela judicial de la qual derivin penes desproporcionades o discriminatòries;

e) processaments o penes per la negativa a prestar servei militar en un conflicte en què el compliment d'aquest servei comportaria delictes o actes compresos en les clàusules d'exclusió establertes a l'apartat segon de l'article 8 d'aquesta Llei;

f) actes de naturalesa sexual que afectin adults o nens.

3. Els actes de persecució definits en el present article han d'estar relacionats amb els motius esmentats a l'article següent.

Article 7. *Motius de persecució.*

1. En valorar els motius de persecució s'han de tenir en compte els elements següents:

a) el concepte de raça comprèn, en particular, el color, l'origen o la pertinença a un determinat grup ètnic;

b) el concepte de religió comprèn, en particular, la professió de creences teistes, no teistes i atees; la participació, o l'abstenció de fer-ho, en cultes formals en privat o en públic, ja sigui individualment o en comunitat, així com altres actes o expressions que comportin una opinió de caràcter religiós, o formes de conducta personal o comunitària basades en qualsevol creença religiosa o ordenades per aquesta;

c) el concepte de nacionalitat no es limita a posseir o no la ciutadania, sinó que comprèn, en particular, la pertinença a un grup determinat per la seva identitat cultural, ètnica o lingüística, els seus orígens geogràfics o polítics comuns o la seva relació amb la població d'un altre Estat;

d) el concepte d'opinions polítiques comprèn, en particular, la professió d'opinions, idees o creences sobre un assumpte relacionat amb els agents potencials de persecució i amb les seves polítiques o mètodes, independentment que el sol·licitant hagi obrat o no d'acord amb aquestes opinions, idees o creences;

e) es considera que un grup constitueix un grup social determinat si, en particular:

- les persones integrants del grup comparteixen una característica innata o uns antecedents comuns que no es poden canviar, o bé comparteixen una característica o creença que resulta tan fonamental per a la seva identitat o consciència que no se'ls pot exigir que hi renunciïn, i
- el grup posseeix una identitat diferenciada al país de què es tracti perquè és percebut com a diferent per la societat que l'envolta o per l'agent o agents perseguïdors.

En funció de les circumstàncies imperants al país d'origen, s'inclou en el concepte de grup social determinat un grup basat en una característica comuna d'orientació sexual o identitat sexual i, o, edat, sense que aquests aspectes per si sols puguin donar lloc a l'aplicació del present article. En cap cas es pot entendre com a orientació sexual la realització de conductes tipificades com a delictes en l'ordenament jurídic espanyol.

Així mateix, en funció de les circumstàncies imperants al país d'origen, s'hi inclouen les persones que fugen dels seus països d'origen a causa de fundats temors de patir persecució per motius de gènere i, o, edat, sense que aquests aspectes per si sols puguin donar lloc a l'aplicació del present article.

2. En la valoració sobre si la persona sol·licitant té fundats temors a ser perseguïda és indiferent el fet que posseeixi realment la característica racial, religiosa, nacional, social o política que suscita la persecució, a condició que l'agent de persecució l'hi atribueixi.

Article 8. Causes d'exclusió.

1. Queden excloses de la condició de refugiats:

a) les persones que estiguin compreses en l'àmbit d'aplicació de la secció D de l'article 1 de la Convenció de Ginebra quant a la protecció o assistència d'un òrgan o organisme de les Nacions Unides diferent de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats. Quan aquesta protecció o assistència hagi cessat per qualsevol motiu, sense que la sort d'aquestes persones s'hagi solucionat definitivament d'acord amb les resolucions aprovades sobre el particular per l'Assemblea General de les Nacions Unides, aquelles tenen dret, «ipso facto», als beneficis de l'asil que regula la present Llei;

b) les persones a qui les autoritats competents del país on hagin fixat la seva residència hagin reconegut els drets i les obligacions que són inherents a la possessió de la nacionalitat de tal país, o drets i obligacions equivalents a aquests.

2. També en queden excloses les persones estrangeres sobre les quals hi hagi motius fundats per considerar que:

a) han comès un delictes contra la pau, un delictes de guerra o un delictes contra la humanitat, dels definits en els instruments internacionals que estableixen disposicions relatives a aquests delictes;

b) han comès fora del país de refugi abans de ser admeses com a refugiades, és a dir, abans de l'expedició d'una autorització de residència basada en el reconeixement de la condició de refugiat, un delictes greu, entenent com a tal els que ho siguin conforme al Codi penal espanyol i que afectin la vida, la llibertat, la indemnitat o la llibertat sexual, la integritat de les persones o el patrimoni, sempre que s'hagin dut a terme amb força en les coses, o violència o intimidació en les persones, així com en els casos de la delinqüència organitzada, terme en què s'ha d'entendre inclosa, en tot cas, la que recull l'apartat quart de l'article 282 bis de la Llei d'enjudiciament criminal, en relació amb els delictes enumerats;

c) són culpables d'actes contraris a les finalitats i als principis de les Nacions Unides establerts en el preàmbul i en els articles 1 i 2 de la Carta de les Nacions Unides.

3. L'apartat segon s'aplica a les persones que incitin a la comissió dels delictes o actes que s'hi esmenten, o bé participin en la seva comissió.

Article 9. *Causas de denegació.*

En tot cas, el dret d'asil es denega:

- a) a les persones que constitueixin, per raons fundades, un perill per a la seguretat d'Espanya;
- b) a les persones que, havent estat objecte d'una condemna ferma per delictes greus, constitueixin una amenaça per a la comunitat.

CAPÍTOL II

De les condicions per a la concessió del dret a la protecció subsidiària

Article 10. *Danys greus.*

Constitueixen els danys greus que donen lloc a la protecció subsidiària que preveu l'article 4 d'aquesta Llei:

- a) la condemna a pena de mort o el risc de la seva execució material;
- b) la tortura i els tractes inhumans o degradants al país d'origen del sol·licitant;
- c) les amenaces greus contra la vida o la integritat dels civils motivades per una violència indiscriminada en situacions de conflicte internacional o intern.

Article 11. *Causas d'exclusió.*

1. Queden excloses de la condició de beneficiàries de la protecció subsidiària les persones respecte de les quals existeixin motius fundats per considerar que:

- a) han comès un delictes contra la pau, un delictes de guerra o un delictes contra la humanitat, dels definits en els instruments internacionals que estableixen disposicions relatives a aquests delictes;
- b) han comès fora del país de protecció abans de ser admeses com a beneficiàries de la protecció subsidiària, és a dir, abans de l'expedició de l'autorització de residència basada en el reconeixement de la condició de beneficiari de protecció subsidiària, un delictes greu, entenent com a tal els que ho siguin conforme al Codi penal espanyol i que afectin la vida, la llibertat, la indemnitat o la llibertat sexual, la integritat de les persones o el patrimoni, sempre que s'hagin dut a terme amb força en les coses, o violència o intimidació en les persones, així com en els casos de la delinqüència organitzada, terme en què s'ha d'entendre inclosa, en tot cas, la que recull l'apartat quart de l'article 282 bis de la Llei d'enjudiciament criminal, en relació amb els delictes enumerats;
- c) són culpables d'actes contraris a les finalitats i als principis de les Nacions Unides establerts en el preàmbul i en els articles 1 i 2 de la Carta de les Nacions Unides;
- d) constitueixen un perill per a la seguretat interior o exterior d'Espanya o per a l'ordre públic.

2. El que disposen els apartats anteriors s'aplica als qui incitin a la comissió dels delictes o actes esmentats en els mateixos apartats, o bé participin en la seva comissió.

Article 12. *Causas de denegació.*

En tot cas, la protecció subsidiària es denega:

- a) a les persones que constitueixin, per raons fundades, un perill per a la seguretat d'Espanya;
- b) a les persones que, havent estat objecte d'una condemna ferma per delictes greus, constitueixin una amenaça per a la comunitat.

CAPÍTOL III

Disposicions comunes

Article 13. *Agents de persecució o causants de danys greus.*

Els agents de persecució o causants de danys greus poden ser, entre altres:

- a) l'Estat;
- b) els partits o organitzacions que controlin l'Estat o una part considerable del seu territori;
- c) agents no estatals, quan els agents esmentats en els punts anteriors, incloses les organitzacions internacionals, no puguin o no vulguin proporcionar protecció efectiva contra la persecució o els danys greus.

Article 14. *Agents de protecció.*

1. Poden proporcionar protecció:

- a) l'Estat, o
- b) els partits o organitzacions, incloses les organitzacions internacionals, que controlin l'Estat o una part considerable del seu territori.

2. En general, s'entén que existeix protecció quan els agents esmentats a l'apartat primer adoptin mesures raonables i efectives per impedir la persecució o el patiment de danys greus, com ara l'establiment d'un sistema jurídic eficaç per a la investigació, el processament i la sanció d'accions constitutives de persecució o de danys greus, i sempre que el sol·licitant tingui accés efectiu a aquesta protecció.

3. S'ha de tenir en compte l'orientació que es pugui desprendre dels actes pertinents de les institucions de la Unió Europea o d'organitzacions internacionals rellevants, a l'efecte de valorar si una organització internacional controla un Estat o una part considerable del seu territori i proporciona la protecció descrita a l'apartat anterior.

Article 15. *Necessitats de protecció internacional sorgides «in situ».*

1. Els temors fundats de ser perseguit o el risc real de patir danys greus a què es refereixen, respectivament, els articles 6 i 10 d'aquesta Llei també es poden basar en esdeveniments ocorreguts o activitats en què hagi participat la persona sol·licitant després d'abandonar el país d'origen o, en el cas d'apàtrides, el de residència habitual, en especial si es demostra que aquests esdeveniments o activitats constitueixen l'expressió de conviccions o orientacions mantingudes al país d'origen o de residència habitual.

2. En aquests casos, s'ha de ponderar, a l'efecte de no reconèixer la condició de refugiat, el fet que el risc de persecució estigui basat en circumstàncies expressament creades per la persona sol·licitant després d'abandonar el seu país d'origen o, en el cas d'apàtrides, el de la seva residència habitual.

TÍTOL II

De les regles procedimentals per al reconeixement de la protecció internacional

CAPÍTOL I

De la presentació de la sol·licitud

Article 16. *Dret a sol·licitar protecció internacional.*

1. Les persones nacionals no comunitàries i les apàtrides presents en territori espanyol tenen dret a sol·licitar protecció internacional a Espanya.

2. Per al seu exercici, els sol·licitants de protecció internacional tenen dret a assistència sanitària i a assistència jurídica gratuïta, que s'estén a la formalització de la sol·licitud i a tota la tramitació del procediment, i que s'ha de prestar en els termes que preveu la legislació espanyola en aquesta matèria, així com dret a intèrpret en els termes de l'article 22 de la Llei orgànica 4/2000.

L'assistència jurídica a què es refereix el paràgraf anterior és preceptiva quan les sol·licituds es formalitzin d'acord al procediment assenyalat a l'article 21 de la present Llei.

3. La presentació de la sol·licitud comporta la valoració de les circumstàncies determinants del reconeixement de la condició de refugiat, així com de la concessió de la protecció subsidiària. D'aquest tema, se n'ha d'informar el sol·licitant en la forma escaient.

4. Tota informació relativa al procediment, inclòs el fet de la presentació de la sol·licitud, té caràcter confidencial.

Article 17. *Presentació de la sol·licitud.*

1. El procediment s'inicia amb la presentació de la sol·licitud, que s'ha d'efectuar mitjançant compareixença personal dels interessats que sol·licitin protecció en els llocs que s'estableixin per reglament, o en cas d'impossibilitat física o legal, mitjançant la persona que el representi. En aquest últim cas, el sol·licitant ha de ratificar la petició una vegada desaparegui l'impediment.

2. La compareixença s'ha de realitzar sense demora i en tot cas en el termini màxim d'un mes des de l'entrada en el territori espanyol o, en tot cas, des que es produeixin els esdeveniments que justifiquin el temor fundat de persecució o danys greus. A aquests efectes, l'entrada il·legal en territori espanyol no pot ser sancionada quan l'hagi efectuat una persona que compleixi els requisits per ser beneficiària de la protecció internacional que preveu aquesta Llei.

3. En el moment d'efectuar la sol·licitud, la persona estrangera ha de ser informada, en una llengua que pugui comprendre, sobre:

- a) el procediment que s'ha de seguir;
- b) els seus drets i obligacions durant la tramitació, en especial en matèria de terminis i mitjans de què disposa per complir aquestes;
- c) la possibilitat de contactar amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats i amb les organitzacions no governamentals legalment reconegudes entre els objectius de les quals figuri l'assessorament i ajuda a les persones necessitades de protecció internacional;
- d) les possibles conseqüències de l'incompliment de les seves obligacions o de la seva manca de col·laboració amb les autoritats; i
- e) els drets i prestacions socials a què té accés en la seva condició de sol·licitant de protecció internacional.

4. La sol·licitud s'ha de formalitzar mitjançant entrevista personal, que sempre s'ha de fer individualment. De manera excepcional, es pot requerir la presència d'altres membres de la família dels sol·licitants, si es considera imprescindible per formalitzar adequadament la sol·licitud.

5. L'Administració ha d'adoptar les mesures necessàries perquè, quan calgui, en l'entrevista es presti un tractament diferenciat per raó del sexe de la persona sol·licitant o altres circumstàncies que preveu l'article 46 d'aquesta Llei. D'aquest tràmit, se n'ha de deixar la guda constància en l'expedient administratiu.

6. Les persones encarregades d'efectuar l'entrevista han d'informar els sol·licitants sobre com fer la sol·licitud i els han d'ajudar a emplenar-la, i facilitar-los la informació bàsica en relació amb aquella. Així mateix, han de col·laborar amb els interessats per establir els fets rellevants de la seva sol·licitud.

7. Quan raons de seguretat ho aconsellin, es pot escorcollar la persona sol·licitant i les seves pertinences, sempre que es garanteixi el ple respecte a la seva dignitat i integritat.

8. En els termes que s'estableixin per reglament, s'ha de plantejar la possibilitat d'una nova audiència personal sobre la seva sol·licitud d'asil. La ponderació sobre la necessitat o no d'efectuar noves entrevistes ha de ser motivada.

Article 18. Drets i obligacions dels sol·licitants.

1. El sol·licitant d'asil, una vegada presentada la sol·licitud, té, en els termes recollits en la present Llei, en els articles 16, 17, 19, 33 i 34, els drets següents:

- a) a ser documentat com a sol·licitant de protecció internacional;
- b) a assistència jurídica gratuïta i intèrpret;
- c) al fet que es comuniqui la seva sol·licitud a l'ACNUR;
- d) a la suspensió de qualsevol procés de devolució, expulsió o extradició que pugui afectar el sol·licitant;
- e) a conèixer el contingut de l'expedient en qualsevol moment;
- f) a l'atenció sanitària en les condicions exposades;
- g) a rebre prestacions socials específiques en els termes que es recullen en aquesta Llei.

2. Són obligacions dels sol·licitants de protecció internacional les següents:

- a) cooperar amb les autoritats espanyoles en el procediment per a la concessió de protecció internacional;
- b) presentar, com més aviat millor, tots els elements que, juntament amb la pròpia declaració, contribueixin a fonamentar la seva sol·licitud. Entre d'altres, poden presentar la documentació de què disposin sobre la seva edat, passat –inclòs el de parents relacionats–, identitat, nacionalitat o nacionalitats, llocs de residència anterior, sol·licituds de protecció internacional prèvies, itineraris de viatge, documents de viatge i motius pels quals sol·licita la protecció;
- c) proporcionar les impressions dactilars, permetre ser fotografiats i, si s'escau, consentir que siguin enregistrades les seves declaracions, sempre que hagin estat prèviament informats sobre aquest últim punt;
- d) informar sobre el seu domicili a Espanya i qualsevol canvi que es produeixi en aquest;
- e) informar, així mateix, l'autoritat competent o comparèixer davant seu, quan se'ls requereixi amb relació a qualsevol circumstància de la seva sol·licitud.

Article 19. Efectes de la presentació de la sol·licitud.

1. Una vegada sol·licitada la protecció, la persona estrangera no pot ser objecte de retorn, devolució o expulsió fins que no es resolgui sobre la seva sol·licitud o aquesta no sigui admesa. No obstant això, per motius de salut o seguretat públiques, l'autoritat competent pot adoptar mesures cautelars en aplicació de la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració.

2. Així mateix, la sol·licitud de protecció suspèn, fins a la decisió definitiva, l'execució de la decisió de qualsevol procés d'extradició de la persona interessada que es trobi pendent. Amb aquesta finalitat, s'ha de comunicar immediatament la sol·licitud a l'òrgan judicial o a l'òrgan governatiu davant el qual tingui lloc en aquell moment el corresponent procés.

3. No obstant el que preveuen els apartats anteriors, es pot lliurar o extradir una persona sol·licitant, segons escaigui, a un altre Estat membre de la Unió Europea en virtut de les obligacions dimanants d'una ordre europea de detenció i lliurament, o a un país tercer davant d'òrgans judicials penals internacionals.

4. Les persones sol·licitants d'asil tenen dret a entrevistar-se amb un advocat a les dependències dels llocs fronterers i centres d'internament d'estrangers. Per reglament, i sense perjudici de les normes de funcionament establertes per a aquestes dependències i centres, es poden establir condicions per a l'exercici d'aquest dret derivades de raons de seguretat, ordre públic o de la seva gestió administrativa.

5. La sol·licitud de protecció dóna lloc a l'inici del còmput dels terminis previstos per a la seva tramitació.

6. La resolució que admeti a tràmit una sol·licitud d'asil determina el procediment corresponent.

7. En cas que la tramitació d'una sol·licitud pugui excedir els sis mesos, ampliables d'acord amb el que preveu l'article 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per a la seva resolució i notificació s'ha d'informar la persona interessada del motiu de la demora.

Article 20. *No-admissió de sol·licituds presentades dins el territori espanyol.*

1. El ministre de l'Interior, a proposta de l'Oficina d'Asil i Refugi, pot, mitjançant resolució motivada, no admetre a tràmit les sol·licituds quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

– Per manca de competència per a l'examen de les sol·licituds:

a) quan no correspongui a Espanya examinar-les d'acord amb el Reglament (CE) 343/2003, del Consell, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els criteris i mecanismes de determinació de l'Estat membre responsable de l'examen d'una sol·licitud d'asil presentada en un dels estats membres per un nacional d'un tercer país;

b) quan no correspongui a Espanya examinar-les de conformitat amb els convenis internacionals en què sigui part. En la resolució per la qual s'acordi la no-admissió a tràmit s'ha d'indicar a la persona sol·licitant l'Estat responsable d'examinar-la. En aquest cas, l'Estat esmentat ha d'haver acceptat explícitament la seva responsabilitat i s'han d'obtenir garanties suficients de protecció per a la vida, llibertat i integritat física dels interessats, així com del respecte als altres principis indicats en la Convenció de Ginebra, en el territori del dit Estat.

– Per manca de requisits:

c) quan, de conformitat amb el que estableixen l'article 25.2.b) i l'article 26 de la Directiva 2005/85/CE del Consell, la persona sol·licitant estigui reconeguda com a refugiada i tingui dret a residir o a obtenir protecció internacional efectiva en un tercer Estat, sempre que sigui readmesa en aquest país, no hi hagi perill per a la seva vida o la seva llibertat, ni estigui exposada a tortura o a tracte inhumà o degradant i tingui protecció efectiva contra la devolució al país perseguidor, d'acord amb la Convenció de Ginebra;

d) quan la persona sol·licitant procedeixi d'un tercer país segur, de conformitat amb el que estableix l'article 27 de la Directiva 2005/85/CE del Consell i, si s'escau amb la llista que elabori la Unió Europea, on, atenent les seves circumstàncies particulars, rebi un tracte en què la seva vida, la seva integritat i la seva llibertat no estiguin amenaçades per raó de raça, religió, nacionalitat, pertinença a grup social o opinió política, es respecti el principi de no-devolució, així com la prohibició d'expulsió en cas de violació del dret a no ser sotmès a tortures ni a tractes cruels, inhumans o degradants, hi hagi la possibilitat de sol·licitar l'estatut de refugiat i, en cas de ser refugiat, de rebre protecció d'acord amb la Convenció de Ginebra; sempre que el sol·licitant sigui readmès en aquest país i existeixin vincles pels quals seria raonable que el sol·licitant anés a aquest país. Per a l'aplicació del concepte de tercer país segur, també es pot requerir l'existència d'una relació entre el sol·licitant d'asil i el tercer país de què es tracti per la qual seria raonable que el sol·licitant anés a aquest país;

e) quan la persona sol·licitant hagi reiterat una sol·licitud ja denegada a Espanya o presentat una nova sol·licitud amb altres dades personals, sempre que no es plantegin noves circumstàncies rellevants quant a les condicions particulars o a la situació del país d'origen o de residència habitual de la persona interessada;

f) quan la persona sol·licitant sigui nacional d'un Estat membre de la Unió Europea, de conformitat amb el que disposa el Protocol al Tractat constitutiu de la Comunitat Europea sobre el dret d'asil a nacionals d'estats membres de la Unió Europea.

2. La no-admissió a tràmit que preveu aquest article s'ha de notificar en el termini màxim d'un mes comptat a partir de la presentació de la sol·licitud. El transcurs de l'esmentat termini sense que s'hagi notificat la resolució a la persona interessada determina l'admissió a tràmit de la sol·licitud i la seva permanència provisional en territori espanyol, sense perjudici del que es pugui acordar en la resolució definitiva del procediment. La no-admissió a tràmit comporta els mateixos efectes que la denegació de la sol·licitud.

3. La constatació, amb posterioritat a l'admissió a tràmit de la sol·licitud de protecció internacional, d'alguna de les circumstàncies que n'haurien justificat la no-admissió és causa de denegació d'aquella.

Article 21. *Sol·licituds presentades en llocs fronterers.*

1. Quan una persona estrangera que no reuneixi els requisits necessaris per entrar en territori espanyol presenti una sol·licitud de protecció internacional en un lloc fronterer, el ministre de l'Interior pot no admetre a tràmit la sol·licitud mitjançant resolució motivada quan en la dita sol·licitud es doni algun dels supòsits que preveu l'apartat primer de l'article 20. En tot cas s'ha de notificar la resolució a la persona interessada en el termini màxim de quatre dies des de la presentació.

2. Així mateix, el ministre de l'Interior pot denegar la sol·licitud mitjançant resolució motivada, que s'ha de notificar a la persona interessada en el termini màxim de quatre dies des de la presentació, quan en la dita sol·licitud es doni algun dels supòsits següents:

- a) els que preveuen les lletres c), d) i f) de l'apartat primer de l'article 25;
- b) quan la persona sol·licitant hagi formulat al·legacions incoherents, contradictòries, inversemblants, insuficients o que contradiguin informació suficientment contrastada sobre el seu país d'origen, o de residència habitual si és apàtrida, de manera que posin clarament de manifest que la seva sol·licitud és infundada pel que fa al fet de contenir un fundat temor a ser perseguida o a patir un dany greu.

3. El termini que preveu l'apartat anterior s'amplia fins a un màxim de deu dies per resolució del ministre de l'Interior en els casos en què, pel fet de donar-se alguna de les circumstàncies previstes a la lletra f) de l'apartat primer de l'article 25, l'ACNUR ho sol·liciti de forma raonada.

4. Contra la resolució d'inadmissió a tràmit o de denegació de la sol·licitud es pot presentar, en el termini de dos dies comptats des de la notificació, una petició de reexamen que suspèn els efectes d'aquella. La resolució de la petició, que correspon al ministre de l'Interior, s'ha de notificar a la persona interessada en el termini de dos dies des del moment en què aquella hagi estat presentada.

5. El transcurs del termini fixat per acordar la inadmissió a tràmit, o la denegació de la sol·licitud en frontera, la petició de reexamen, o del previst per resoldre el recurs de reposició sense que s'hagi notificat la resolució de forma expressa, en determina la tramitació pel procediment ordinari, així com l'autorització d'entrada i permanència provisional de la persona sol·licitant, sense perjudici del que es pugui acordar en la resolució definitiva de l'expedient.

Article 22. *Permanència del sol·licitant d'asil durant la tramitació de la sol·licitud.*

En tot cas, durant la tramitació de la petició de reexamen i del recurs de reposició previstos en els apartats quart i cinquè de l'article 21 de la present Llei, així com en els supòsits en què se sol·liciti l'adopció de les mesures a què es refereix l'apartat segon de l'article 29, la persona sol·licitant d'asil ha de romandre a les dependències habilitades a aquest efecte.

CAPÍTOL II

De la tramitació de les sol·licituds

Article 23. Òrgans competents per a la instrucció.

1. L'Oficina d'Asil i Refugi, dependent del Ministeri de l'Interior, és l'òrgan competent per a la tramitació de les sol·licituds de protecció internacional, sense perjudici de les altres funcions que se li atribueixin per reglament.

2. La Comissió Interministerial d'Asil i Refugi és un òrgan col·legiat adscrit al Ministeri de l'Interior, que està compost per un representant de cadascun dels departaments amb competència en política exterior i interior, justícia, immigració, acollida dels sol·licitants d'asil i igualtat.

3. Són funcions de la Comissió les que preveu aquesta Llei i les altres que, juntament amb el seu règim de funcionament, s'estableixin per reglament.

Article 24. Procediment ordinari.

1. Tota sol·licitud de protecció internacional admesa a tràmit dona lloc a l'inici, per part del Ministeri de l'Interior, del procediment corresponent, al qual s'han d'incorporar les diligències d'instrucció de l'expedient. Si escau la realització de noves entrevistes a les persones sol·licitants, aquelles han de complir els requisits que preveu l'article 17.

2. Finalitzada la instrucció dels expedients, s'han d'eleva a estudi de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, que ha de formular proposta al ministre de l'Interior, que és el competent per dictar la corresponent resolució per la qual es concedeixi o es denegui, segons correspongui, el dret d'asil o la protecció subsidiària.

3. Transcorreguts sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi notificat la resolució corresponent, es pot entendre desestimada, sense perjudici de l'obligació de l'Administració de resoldre expressament i del que disposa l'apartat setè de l'article 19 de la present Llei.

Article 25. Tramitació d'urgència.

1. El Ministeri de l'Interior, d'ofici o a petició de l'interessat, ha d'acordar l'aplicació de la tramitació d'urgència, amb la notificació prèvia a l'interessat, en les sol·licituds en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) que semblin manifestament fundades;
- b) que hagin estat formulades per sol·licitants que presentin necessitats específiques, especialment per menors no acompanyats;
- c) que plantegin exclusivament qüestions que no tinguin relació amb l'examen dels requisits per al reconeixement de la condició de refugiat o la concessió de la protecció subsidiària;
- d) que la persona sol·licitant procedeixi d'un país d'origen considerat segur, en els termes del que disposa l'article 20.1.d), i del qual posseeixi la nacionalitat o, si és apàtrida, en el qual tingui la residència habitual;
- e) que la persona sol·licitant, sense motiu justificat, presenti la sol·licitud transcorregut el termini d'un mes que preveu l'apartat segon de l'article 17;
- f) que la persona sol·licitant incorri en algun dels supòsits d'exclusió o de denegació que preveuen els articles 8, 9, 11 i 12 de la present Llei.

2. Quan la sol·licitud de protecció internacional s'hagi presentat en un Centre d'Internament per a Estrangers, la seva tramitació s'ha d'adequar al que disposa l'article 21 d'aquesta Llei per a les sol·licituds en frontera. En tot cas, presentades les sol·licituds en aquests termes, les que siguin admeses a tràmit s'han d'ajustar a la tramitació d'urgència que preveu el present article.

3. La Comissió Interministerial d'Asil i Refugi ha de ser informada dels expedients que es tramitaran amb caràcter d'urgència.

4. És aplicable al present procediment el que disposa l'article 24 de la Llei, excepte en matèria de terminis, que es redueixen a la meitat.

Article 26. *Avaluació de les sol·licituds.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de vetllar perquè la informació necessària per avaluar les sol·licituds de protecció no s'obtingui dels responsables de la persecució o dels danys greus, de manera que provoqui que aquests responsables siguin informats que la persona interessada és sol·licitant de protecció internacional la sol·licitud de la qual està sent considerada, ni es posi en perill la integritat de la persona interessada i de les persones a càrrec seu, ni la llibertat i la seguretat dels seus familiars que encara visquin al país d'origen.

2. Perquè es resolgui favorablement la sol·licitud n'hi ha prou que apareguin indicis suficients de persecució o de danys greus.

Article 27. *Arxivament de la sol·licitud.*

S'ha de posar fi al procediment mitjançant l'arxivament de la sol·licitud quan la persona sol·licitant la retiri o en desisteixi, en els casos i els termes de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. En tot cas, es pot presumir que aquesta retirada o desistiment s'ha produït quan en el termini de trenta dies el sol·licitant no hagi respost a les peticions de facilitar informació essencial per a la seva sol·licitud, no s'hagi presentat a una audiència personal a la qual hagi estat convocat, o no comparegui per a la renovació de la documentació de la qual se l'hagi proveït, llevat que demostrï que aquests comportaments es van deure a circumstàncies alienes a la seva voluntat.

Article 28. *Notificació.*

Als efectes de comunicacions i notificacions, s'ha de tenir en compte l'últim domicili o residència que consti en l'expedient. Quan no prosperi aquest procediment de notificació, el tràmit s'ha de fer a través del Portal del Ciutadà, del portal electrònic de l'Oficina d'Asil i Refugi i dels taulers d'anuncis, accessibles al públic, de la Comissaria de Policia corresponent o de l'Oficina d'Estrangers de la província en què consti l'últim lloc de residència de la persona sol·licitant i, en tot cas, de l'Oficina d'Asil i Refugi. D'aquests aspectes, se n'ha d'informar els sol·licitants en formalitzar la seva sol·licitud, que poden exigir que es compleixi la garantia de l'apartat 4 de l'article 16.

Article 29. *Recursos.*

1. Les resolucions que preveu la present Llei posen fi a la via administrativa, excepte en cas que s'hagi presentat la petició de reexamen que preveu l'apartat quart de l'article 21, en què s'entén que posa fi a la via administrativa la resolució que decideixi la petició, i són susceptibles de recurs de reposició amb caràcter potestatiu i de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Quan s'interposi un recurs contenciós administratiu i se sol·liciti la suspensió de l'acte objecte de recurs, l'esmentada sol·licitud té la consideració d'especial urgència que estableix l'article 135 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. La persona a qui s'hagi denegat la sol·licitud pot sol·licitar-ne la revisió quan apareguin nous elements probatoris, de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL III

De les condicions d'acollida dels sol·licitants de protecció internacional

Article 30. *Drets socials generals.*

1. S'ha de proporcionar a les persones sol·licitants de protecció internacional, sempre que no tinguin recursos econòmics, els serveis socials i d'acollida necessaris amb la finalitat d'assegurar la satisfacció de les seves necessitats bàsiques en condicions de dignitat, sense perjudici, en tant que estrangers, del que estableixen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i la seva normativa de desplegament.

2. Els serveis socials i d'acollida específicament destinats a les persones sol·licitants de protecció internacional els determina per reglament el ministeri competent.

3. Si es comprova que la persona sol·licitant disposa de prou mitjans, d'acord amb la normativa vigent, per cobrir els costos inherents als serveis i prestacions reservats a persones que no tinguin recursos econòmics, se n'ha de reclamar el reemborsament.

Article 31. *Acollida dels sol·licitants de protecció internacional.*

1. Els serveis d'acollida, la seva definició, disponibilitat, programes i serveis, específicament destinats a les persones que sol·licitin protecció internacional, els determina per reglament el ministeri competent per atendre les necessitats bàsiques d'aquestes persones. L'acollida s'ha de fer, principalment, a través dels centres propis del ministeri competent i d'aquells que siguin subvencionats a organitzacions no governamentals.

Els serveis, ajudes i prestacions del programa d'acollida poden ser diferents quan així ho requereixi el procediment d'asil o sigui convenient avaluar les necessitats de la persona sol·licitant o es trobi detinguda o a les dependències d'un lloc fronterer.

2. S'han d'adoptar, amb l'acord dels interessats, les mesures necessàries per mantenir la unitat de la família, integrada pels membres enumerats a l'article 40 d'aquesta Llei, tal com estigui present en el territori espanyol, sempre que es compleixin els requisits que assenyalava la present Llei.

Article 32. *Autorització de treball als sol·licitants de protecció internacional.*

Les persones sol·licitants de protecció internacional han de ser autoritzades per treballar a Espanya en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 33. *Reducció o retirada de les condicions d'acollida.*

1. El ministeri competent en l'exercici de les competències sobre serveis, ajudes i prestacions dels diferents programes d'acollida pot reduir o retirar algun o la totalitat dels serveis d'acollida en els casos següents:

- a) quan la persona sol·licitant abandoni el lloc de residència assignat sense informar-ne l'autoritat competent o, en cas d'haver-ho sol·licitat, sense permís;
- b) quan la persona sol·licitant accedeixi a recursos econòmics i pugui fer front a la totalitat o part dels costos de les condicions d'acollida o quan hagi ocultat els seus recursos econòmics i, per tant, es beneficiï indegudament de les prestacions d'acollida establertes;
- c) quan s'hagi dictat resolució de la sol·licitud de protecció internacional, i s'hagi notificat a l'interessat, llevat del que disposa l'apartat tercer de l'article 36 d'aquesta Llei;
- d) quan per acció o omissió es vulnerin els drets d'altres residents o del personal encarregat dels centres on estiguin acollits o es dificulti greument la convivència en aquests centres, de conformitat amb el que estableixen les seves normes internes;
- e) quan hagi finalitzat el període del programa o prestació autoritzat.

2. Les persones sol·licitants de protecció internacional poden veure reduïts o retirats els programes d'ajudes del servei d'acollida com a conseqüència de les sancions que es derivin de la comissió d'alguna de les faltes enunciades a l'apartat primer d'aquest article.

3. Als efectes de l'apartat anterior, el sistema de faltes i sancions a aplicar en els centres d'acollida és el que de forma reglamentària estableixi el ministeri competent.

CAPÍTOL IV

Intervenció de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR)

Article 34. *Intervenció en el procediment de sol·licitud.*

La presentació de les sol·licituds de protecció internacional s'ha de comunicar a l'ACNUR, el qual pot informar-se de la situació dels expedients, ser present en les audiències a la persona sol·licitant i presentar informes per incloure'ls a l'expedient.

A aquests efectes, té accés a les persones sol·licitants, incloses les que es trobin en dependències frontereres o en centres d'internament d'estrangers o penitenciaris.

Article 35. *Intervenció en la tramitació de protecció internacional.*

1. El representant a Espanya de l'ACNUR ha de ser convocat a les sessions de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi.

2. També ha de ser informat immediatament de la presentació de les sol·licituds en frontera i, si vol, es pot entrevistar amb els sol·licitants. Abans que es dictin les resolucions que sobre aquestes sol·licituds preveuen els apartats primer, segon i tercer de l'article 21 de la present Llei, s'ha de donar audiència a l'ACNUR.

3. En els casos en què es tramitin les sol·licituds mitjançant el procediment d'urgència, i en els casos d'admissió a tràmit de l'article 20, si la proposta de resolució de l'Oficina d'Asil i Refugi és desfavorable s'ha de donar un termini de deu dies a l'ACNUR perquè, si s'escau, emeti informe.

CAPÍTOL V

Dels efectes de la resolució

Article 36. *Efectes de la concessió del dret d'asil o de protecció subsidiària.*

1. La concessió del dret d'asil o de la protecció subsidiària implica el reconeixement dels drets establerts en la Convenció de Ginebra sobre l'estatut dels refugiats, en la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració, així com en la normativa de la Unió Europea i, en tot cas:

a) la protecció contra la devolució en els termes establerts en els tractats internacionals signats per Espanya;

b) l'accés a la informació sobre els drets i obligacions relacionats amb el contingut de la protecció internacional concedida, en una llengua que sigui comprensible per a la persona beneficiària de la protecció;

c) l'autorització de residència i treball permanent, en els termes que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social;

d) l'expedició de documents d'identitat i viatge a aquells a qui els sigui reconeguda la condició de refugiat i, quan sigui necessari, per als qui es beneficiïn de la protecció subsidiària;

e) l'accés als serveis públics d'ocupació;

f) l'accés a l'educació, a l'assistència sanitària, a l'habitatge, a l'assistència social i serveis socials, als drets reconeguts per la legislació aplicable a les persones víctimes de

violència de gènere, si s'escau, a la seguretat social i als programes d'integració, en les mateixes condicions que els espanyols;

g) l'accés, en les mateixes condicions que els espanyols, a la formació contínua o ocupacional i al treball en pràctiques, així com els procediments de reconeixement de diplomes i certificats acadèmics i professionals i altres proves de qualificacions oficials expedides a l'estranger;

h) la llibertat de circulació;

i) l'accés als programes d'integració amb caràcter general o específic que s'estableixin;

j) l'accés als programes d'ajuda al retorn voluntari que es puguin establir;

k) el manteniment de la unitat familiar en els termes que preveu la present Llei i accés als programes de suport que a aquest efecte es puguin establir.

2. Amb la finalitat de facilitar la integració de les persones amb estatut de protecció internacional, s'han d'establir els programes necessaris, procurant la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació en el seu accés als serveis generals.

3. Les persones amb estatut de protecció internacional poden seguir beneficiant-se de tots o alguns dels programes o prestacions de què hagin gaudit abans de la concessió de l'estatut en els casos en què circumstàncies especials ho requereixin així, amb submissió al règim previst per a aquests programes i prestacions pel Ministeri de Treball i Immigració.

4. En casos específics, a causa de dificultats socials o econòmiques, les administracions públiques poden posar en marxa serveis complementaris als sistemes públics d'accés a la ocupació, a l'habitatge i als serveis educatius generals, així com serveis especialitzats d'interpretació i traducció de documents, ajudes permanents per a persones grans i persones amb discapacitat i ajudes econòmiques d'emergència.

Article 37. Efectes de les resolucions denegatòries.

La no-admissió a tràmit o la denegació de les sol·licituds de protecció internacional determinen, segons correspongui, el retorn, la devolució, l'expulsió, la sortida obligatòria del territori espanyol o el trasllat al territori de l'Estat responsable de l'examen de la sol·licitud d'asil de les persones que el van sol·licitar, llevat que, d'acord amb la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la seva normativa de desplegament, es doni algun dels supòsits següents:

a) que la persona interessada compleixi els requisits per romandre a Espanya en situació d'estada o residència;

b) que s'autoritzi la seva estada o residència a Espanya per raons humanitàries determinades a la normativa vigent.

CAPÍTOL VI

Sol·licituds de protecció internacional en ambaixades i consolats

Article 38. Sol·licituds de protecció internacional en ambaixades i consolats.

Amb la finalitat d'atendre casos que es presentin fora del territori nacional, sempre que el sol·licitant no sigui nacional del país en què es trobi la representació diplomàtica i corri perill la seva integritat física, els ambaixadors d'Espanya poden promoure el trasllat del o dels sol·licitants d'asil a Espanya per fer possible la presentació de la sol·licitud conforme al procediment que preveu aquesta Llei.

El reglament de desplegament d'aquesta Llei ha de determinar expressament les condicions d'accés a les ambaixades i consolats dels sol·licitants, així com el procediment per avaluar les necessitats de trasllat a Espanya dels sol·licitants.

TÍTOL III

De la unitat familiar de les persones beneficiàries de protecció internacional

Article 39. Manteniment de la unitat familiar.

1. S'ha de garantir el manteniment de la família de les persones refugiades i beneficiàries de protecció subsidiària en els termes que preveuen els articles 40 i 41 de la present Llei.

2. Quan, durant la tramitació d'una sol·licitud de protecció internacional, els membres de la família de la persona interessada als quals es fa referència a l'article 40 també es trobin a Espanya, i no hagin presentat una sol·licitud independent de protecció internacional, se'ls ha d'autoritzar la residència a Espanya amb caràcter provisional, condicionada a la resolució de la sol·licitud de protecció internacional i en els termes que es determinin per reglament.

Article 40. Extensió familiar del dret d'asil o de la protecció subsidiària.

1. El restabliment de la unitat familiar de les persones refugiades i beneficiàries de protecció subsidiària es pot garantir mitjançant la concessió, respectivament, del dret d'asil o de la protecció subsidiària per extensió familiar, als seus ascendents i descendents en primer grau, llevat dels casos d'independència familiar, majoria d'edat i diferent nacionalitat.

Les relacions familiars dels ascendents i descendents s'han d'establir mitjançant les proves científiques que siguin necessàries, en els casos on no es pugui determinar sense dubtes aquesta relació de parentiu.

Així mateix, per extensió familiar, pot obtenir el dret d'asil o la protecció subsidiària de la persona refugiada o beneficiària d'aquesta protecció el cònjuge o la persona lligada per una relació anàloga d'afectivitat i convivència, tret dels casos de divorci, separació legal, separació de fet, diferent nacionalitat o concessió de l'estatut de refugiat per raó de gènere, quan en l'expedient de la sol·licitud quedi acreditat que la persona ha patit o tingut fundats temors de patir persecució singularitzada per violència de gènere per part del cònjuge o convivent.

2. També es pot concedir asil o protecció subsidiària per extensió familiar a altres membres de la família de la persona refugiada o beneficiària de protecció subsidiària sempre que resulti prou establerta la dependència respecte d'aquelles i l'existència de convivència prèvia al país d'origen.

3. L'Oficina d'Asil i Refugi tramita les sol·licituds d'extensió familiar presentades. Una vegada instruïdes s'eleva, amb l'estudi previ de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, la proposta de resolució al ministre de l'Interior, el qual resol.

4. La resolució per la qual s'acorda la concessió del dret d'asil o de la protecció subsidiària per extensió familiar comporta per als beneficiaris els efectes que estableix l'article 36.

5. En cap cas es concedeix protecció internacional per extensió familiar a les persones incurses en els supòsits que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 8 i els articles 9, 11 i 12 de la present Llei.

Article 41. Reagrupació familiar.

1. Les persones refugiades i beneficiàries de protecció subsidiària poden optar per reagrupar les enumerades a l'article anterior, encara que ja siguin a Espanya, sense sol·licitar l'extensió de l'estatut de què gaudeixin. Aquesta reagrupació sempre és aplicable quan els beneficiaris siguin de nacionalitat diferent de la persona refugiada o beneficiària de protecció subsidiària.

2. En aquest supòsit, que s'ha de desplegar per reglament, no s'exigeixen als refugiats o beneficiaris de la protecció subsidiària, ni tampoc als beneficiaris de la reagrupació familiar, els requisits que estableix la normativa vigent d'estrangeria i immigració.

3. La resolució per la qual s'acorda la reagrupació familiar implica la concessió d'autorització de residència i, si s'escau, de treball, de validesa anàloga a la de la persona reagrupadora.

4. La reagrupació familiar és exercible una sola vegada, sense que les persones que hagin estat reagrupades i hagin obtingut autorització per residir a Espanya en virtut del que disposa l'apartat anterior puguin sol·licitar reagrupacions successives dels seus familiars.

5. En cap cas es concedeix protecció internacional per extensió familiar a les persones incurses en els supòsits que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 8 i els articles 9, 11 i 12 de la present Llei.

TÍTOL IV

Del cessament i la revocació de la protecció internacional

Article 42. *Cessament de l'estatut de refugiat.*

1. Cessen en la condició de refugiats els qui:

- a) expressament ho sol·licitin;
- b) s'hagin tornat a acollir, voluntàriament, a la protecció del país de la seva nacionalitat;
- c) havent perdut la seva nacionalitat, l'hagin recobrat voluntàriament;
- d) hagin adquirit una nova nacionalitat i gaudeixin de la protecció del país de la seva nova nacionalitat;
- e) s'hagin tornat a establir, voluntàriament, al país que havien abandonat, o fora del qual havien romàs, per por de ser perseguits;
- f) hagin abandonat el territori espanyol i fixat la seva residència en un altre país;
- g) no puguin continuar negant-se a la protecció del país de la seva nacionalitat per haver desaparegut les circumstàncies en virtut de les quals van ser reconeguts com a refugiats; l'Estat espanyol ha de tenir en compte si el canvi de circumstàncies és prou significatiu, sense ser de caràcter temporal, per deixar de considerar fundats els temors del refugiat a ser perseguit;
- h) no tinguin nacionalitat, i puguin tornar al país de la seva anterior residència habitual per haver desaparegut les circumstàncies en virtut de les quals van ser reconeguts com a refugiats.

2. El cessament en la condició de refugiat no impedeix la continuació de la residència a Espanya d'acord amb la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració. A aquests efectes s'ha de tenir en compte el període de temps que els interessats hagin residit legalment al nostre país.

Article 43. *Cessament de la protecció subsidiària.*

1. La protecció subsidiària cessa quan:

- a) ho sol·liciti expressament la persona beneficiària;
- b) la persona beneficiària hagi abandonat el territori espanyol i fixat la seva residència en un altre país;
- c) les circumstàncies que van conduir a la seva concessió deixin d'existir o canviïn de tal forma que la protecció ja no sigui necessària. L'Estat espanyol ha de tenir en compte si el canvi de circumstàncies és prou significatiu, sense ser de caràcter temporal, perquè la persona amb dret a protecció subsidiària ja no corri un risc real de patir danys greus.

2. El cessament en la protecció subsidiària no impedeix la continuació de la residència a Espanya d'acord amb la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració. A aquests efectes s'ha de tenir en compte el període que els interessats hagin residit legalment al nostre país.

Article 44. *Revocació.*

1. Escau revocar l'estatut de refugiat o l'estatut de protecció subsidiària quan:

- a) es doni algun dels supòsits d'exclusió que preveuen els articles 8, 9, 11 i 12 d'aquesta Llei;
- b) la persona beneficiària hagi tergiversat o omès fets, inclòs l'ús de documents falsos, que van ser decisius per a la concessió de l'estatut de refugiat o de protecció subsidiària;
- c) la persona beneficiària constitueixi, per raons fundades, un perill per a la seguretat d'Espanya, o que, havent estat condemnada per sentència ferma per delictes greus, constitueixi una amenaça per a la comunitat.

2. La revocació de la protecció internacional comporta l'aplicació immediata de la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració i, quan escaigui, la tramitació del corresponent expedient administratiu sancionador per a l'expulsió del territori nacional de la persona interessada, de conformitat amb el que preveuen l'article 57 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la seva normativa de desplegament.

3. Als efectes que preveu l'apartat anterior, l'Oficina d'Asil i Refugi ha de traslladar immediatament la revocació a l'òrgan competent per incoar l'expedient sancionador corresponent.

4. No obstant el que disposen els apartats anteriors, cap revocació ni eventual expulsió posterior pot determinar l'enviament dels interessats a un país en què hi hagi perill per a la seva vida o la seva llibertat o en què estiguin exposats a tortura o a tractes inhumans o degradants o, si s'escau, en què no tingui protecció efectiva contra la devolució al país perseguidor o de risc.

Article 45. *Procediments per al cessament i la revocació.*

1. L'Oficina d'Asil i Refugi ha d'iniciar, d'ofici o a instància de part, quan es doni una causa legal suficient, els procediments de cessament i revocació de la protecció internacional concedida, i ho ha de fer saber als interessats.

2. En els supòsits de cessament i revocació de l'estatut de refugiat i de la protecció subsidiària, la persona afectada gaudeix, a més de les que preveu l'article 17, de les garanties següents:

- a) que sigui informada per escrit que s'està reconsiderant el seu dret d'asil o de protecció subsidiària, així com dels motius de la reconsideració;
- b) que li sigui atorgat el tràmit d'audiència per formular al·legacions.
- c) que l'autoritat competent pugui obtenir informació precisa i actualitzada de diverses fonts, com per exemple, quan escaigui, de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), sobre la situació general existent als països d'origen de les persones afectades, i
- d) que quan es recopili informació sobre el cas concret a fi de reconsiderar l'estatut de refugiat, la informació no s'obtingui dels responsables de la persecució de manera que provoqui que aquests responsables siguin informats directament que la persona interessada és un refugiat l'estatut del qual està sent reconsiderat, ni es posi en perill la integritat física de la persona interessada i de les persones a càrrec seu, ni la llibertat i la seguretat dels seus familiars que encara visquin al país d'origen.

3. A la vista de les actuacions practicades en la tramitació de l'expedient, l'Oficina d'Asil i Refugi pot arxivar l'expedient, si no són fundades les causes de cessament o revocació inicialment advertides.

4. Completat l'expedient de cessament o revocació, l'Oficina d'Asil i Refugi l'ha de trametre a la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi. Si aquesta entén que no concorren causes suficients per procedir a la declaració de cessament o revocació, ha d'ordenar l'arxivament de l'expedient.

5. Si, per contra, a criteri de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi escau el cessament o la revocació, aquella ha d'eleva la proposta de resolució al ministre de l'Interior, que és qui ha de resoldre.

6. Els cessaments i revocacions comporten el cessament en el gaudi de tots els drets inherents a la condició de refugiat o persona beneficiària de protecció subsidiària.

7. El termini per notificar les resolucions dictades en aquests procediments és de sis mesos a partir de la presentació de la sol·licitud per la persona interessada o de la notificació de l'acord d'incoació del procediment de cessament o revocació. Conclòs aquest termini, i tenint en compte les suspensions o ampliacions que siguin aplicables, es té per caducat l'expedient i s'ha de procedir d'ofici a arxivar-lo.

8. Les resolucions que preveu aquest títol posen fi a la via administrativa i són susceptibles de recurs de reposició amb caràcter potestatiu davant el ministre de l'Interior i de recurs contenciós administratiu.

TÍTOL V

Dels menors i altres persones vulnerables

Article 46. Règim general de protecció.

1. En el marc de la present Llei, i en els termes en què es desplegui per reglament, s'ha de tenir en compte la situació específica de les persones sol·licitants o beneficiàries de protecció internacional en situació de vulnerabilitat, com ara menors, menors no acompanyats, persones amb discapacitat, persones d'edat avançada, dones embarassades, famílies monoparentals amb menors d'edat, persones que hagin patit tortures, violacions o altres formes greus de violència psicològica o física o sexual i víctimes de tràfic d'éssers humans.

2. Atesa la seva situació d'especial vulnerabilitat, s'han d'adoptar les mesures necessàries per donar un tractament diferenciat, quan sigui necessari, a les sol·licituds de protecció internacional que efectuïn les persones a què es refereix l'apartat anterior. Així mateix, s'ha de donar un tractament específic a aquelles que, per les seves característiques personals, puguin haver estat objecte de persecució per diversos dels motius que preveu la present Llei.

3. Per raons humanitàries diferents de les assenyalades en l'estatut de protecció subsidiària, es pot autoritzar la permanència de la persona sol·licitant de protecció internacional a Espanya en els termes previstos per la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració.

Article 47. Menors.

Els menors sol·licitants de protecció internacional que hagin estat víctimes de qualsevol forma d'abús, negligència, explotació, tortura, tracte cruel, inhumà o degradant, o que hagin estat víctimes de conflictes armats han de rebre l'assistència sanitària i psicològica adequada i l'assistència qualificada que necessitin.

Article 48. Menors no acompanyats.

1. Els menors no acompanyats sol·licitants de protecció internacional han de ser remesos als serveis competents en matèria de protecció de menors i s'ha de posar el fet en coneixement del Ministeri Fiscal.

2. En els casos en què la minoria d'edat no es pugui establir amb seguretat, s'ha de posar el fet en coneixement immediat del Ministeri Fiscal, que ha de disposar el que calgui per determinar l'edat del presumpte menor, per a la qual cosa han de col·laborar les institucions sanitàries oportunes que, amb caràcter prioritari i urgent, han d'efectuar les proves científiques necessàries. La negativa a sotmetre's a aquest reconeixement mèdic no impedeix que es dicti resolució sobre la sol·licitud de protecció internacional. Determinada

l'edat, si es tracta d'una persona menor d'edat, el Ministeri Fiscal l'ha de posar a disposició dels serveis competents de protecció de menors.

3. De forma immediata s'han d'adoptar mesures per assegurar que el representant de la persona menor d'edat, nomenat d'acord amb la legislació vigent en matèria de protecció de menors, actuï en nom del menor d'edat no acompanyat i l'assisteixi respecte a l'examen de la sol·licitud de protecció internacional.

Disposició addicional primera. *Reassentament.*

El marc de protecció que preveu la present Llei és aplicable a les persones acollides a Espanya en virtut de programes de reassentament elaborats pel Govern de la Nació, en col·laboració amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats i, si s'escau, altres organitzacions internacionals rellevants. El Consell de Ministres, a proposta dels ministres de l'Interior i de Treball i Immigració, escoltada la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, ha d'acordar anualment el nombre de persones que poden ser objecte de reassentament a Espanya en virtut d'aquests programes.

Els refugiats reassentats a Espanya tenen el mateix estatut que els refugiats reconeguts en virtut de les disposicions de la present Llei.

Disposició addicional segona. *Desplaçats.*

La protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades és la que preveu el Reglament sobre règim de protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades, aprovat pel Reial decret 1325/2003, de 24 d'octubre.

Disposició addicional tercera. *Formació.*

L'Administració General de l'Estat ha de vetllar perquè els empleats públics i altres persones que s'ocupin dels sol·licitants de protecció internacional, refugiats i persones beneficiàries de protecció subsidiària disposin de la formació adequada. A aquests efectes, els ministeris competents han d'elaborar programes formatius que els permetin adquirir les capacitats necessàries per desenvolupar els llocs de treball.

Disposició addicional quarta. *Cooperació amb altres administracions públiques.*

Les comunitats autònomes, d'acord amb les seves respectives competències en els àmbits sanitari, educatiu i social, han de gestionar els serveis i programes específicament destinats a les persones sol·licitants d'asil, en coordinació i cooperació amb l'Administració General de l'Estat.

Així mateix, han de facilitar l'accés a la informació respecte dels recursos socials específics per a aquest col·lectiu, així com sobre les diferents organitzacions d'atenció especialitzada a persones sol·licitants d'asil.

Disposició addicional cinquena. *Cooperació en el marc de la Unió Europea.*

Les autoritats espanyoles, en el marc de la present Llei, han d'adoptar totes les mesures necessàries a fi de reforçar el sistema europeu comú d'asil i de protecció internacional.

Disposició addicional sisena. *Col·laboració amb les organitzacions no governamentals.*

Els poders públics han de promoure l'activitat de les associacions no lucratives legalment reconegudes entre els objectius de les quals figurin l'assessorament i ajuda a les persones necessitades de protecció internacional. Els seus informes s'han d'incorporar als oportuns expedients de sol·licituds de protecció internacional incoats pel Ministeri de l'Interior.

Disposició addicional setena. *Normativa supletòria en matèria de procediment.*

En el que no està previst en matèria de procediment en la present Llei, és aplicable amb caràcter supletori la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició addicional vuitena. *Informe anual.*

El Govern ha de trametre a les Corts Generals un informe anual sobre el nombre de persones que han sol·licitat asil o protecció subsidiària, el nombre de persones a les quals ha estat concedit o denegat aquest estatut, així com el nombre de reassentaments que s'hagin efectuat i el nombre de persones beneficiàries de la reagrupació familiar; cessaments i revocacions i situació específica de menors o altres persones vulnerables.

Disposició transitòria primera. *Normativa aplicable als procediments en curs.*

Els procediments administratius en tramitació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'instrueixen i es resolen d'acord amb el que preveu la mateixa Llei, llevat que els interessats sol·licitin expressament l'aplicació de la normativa vigent en el moment de presentar la sol·licitud, perquè ho consideren més favorable als seus interessos.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable a les persones autoritzades a residir a Espanya per raons humanitàries.*

Les persones que hagin obtingut una autorització per romandre a Espanya per raons humanitàries d'acord amb el que preveu l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, i en els termes del que disposa l'apartat tercer de l'article 31 del seu Reglament d'aplicació, aprovat pel Reial decret 203/1995, de 10 de febrer, es poden beneficiar del dret a la protecció subsidiària que preveu aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.2a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el dret d'asil.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2003/86/CE, del Consell, de 22 de setembre, sobre el dret a la reagrupació familiar; la Directiva 2004/83/CE, del Consell, de 29 d'abril, per la qual s'estableixen normes mínimes relatives als requisits per al reconeixement i l'estatut de nacionals de tercers països o apàtrides com a refugiats o persones que necessiten un altre tipus de protecció internacional, i al contingut de la protecció concedida; i la Directiva 2005/85/CE, del Consell, d'1 de desembre, sobre normes mínimes per als procediments que han d'aplicar els estats membres per concedir o retirar la condició de refugiat.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern per dictar, en el termini de sis mesos, totes les disposicions de caràcter reglamentari que exigeixi el desplegament de la present Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO